

— Σύ! άνέκραξα έγώ. "Οχι, όχι, λα-
 τρευτή μου Παυλίνα. Δέν είναι ανάγκη νά
 έργασθής, είμαι πλούσιος.
 'Αμφότεροι μ' έκύτταξαν έκπληκτοι.
 Διηγήθην αύταίς ότι έκληρονόμησα τόν
 θεϊόν μου και μετά τινα λεπτά άγνόν
 φίλημα καθίστατο τό έχέγγυον τής εύ-
 τυχίας μου.

☞

'Απόσπασμα έπιστολής του κόμητος***
 πρós τόν φίλον του, εις 'Οδησσόν.

α' Α! άγαπητέ μου Γεώργιε, εις τήν
 Μόσχαν ό γάμος είναι μάστιξ, όπως ή
 πανώλης έν Κωνσταντινουπόλει. Παρ' ό-
 λίγον ό γηραιός σου συναδέλφος νά πέση
 εις τούς δυοχας του γυπός. 'Εκείνη τήν
 όποιαν έμελλον νά νυμφευθώ ήτο ώραία
 ... ώραία ως... εύρέ μόνος σου τήν πα-
 ρομοίωσιν ... Μά τήν πίστιν μου ήτο ή
 καλλιτέρα τών αιθουσών. Τήν έρωτεύθην,
 εκείνη δέ έγέλα και άκίετο μαζί μου,
 μου είχε δέ γυρίση τόσον τά μυαλά ώστε
 είχαν άποφασίση νά τή προσφέρω τήν
 καρδίαν μου, τήν χειρά μου, μέ τό έλε-
 ειμόν χαρτοφυλάκιόν μου, εις τό όποϊον
 έχω μόνον μίαν συλλογήν παλαιών δι-
 πλωμάτων, έν πικντελεί έλλείψει τραπε-
 ζικών γραμματίων. Εύτυχώς μετέβαλα
 γνώμην' έξήντηλσα τόν έρωτά μου βελ-
 σίζων μαζί της, διεσκόπισα τά λείψανα
 του πάθους μου επί τής όδοϋ τής Πετρο-
 πόλεως, και έχασα τά τελευταία ίχνη
 του εις τό πεδίον του Κρασνοσέλο. "Αλ-
 λως τε έπειδή ή εύεργετική φύσις έθεσε
 τό αντίφαρμακον πλησίον του δηλητηρί-
 ου, είμπορεί επ' ίσης νά εύρη τις τό άν-
 τιδοτον πλησίον του μεταδοτικού νοσή-
 ματος του γάμου' τό αντίδοτον τουτο
 είναι ή έργασία των θεϊών, αι όποϊκι
 προσπαθοϋν νά υπανδρεύσουν τάς άνεψιάς
 των. Δέν έννοώ πώς υπάρχουν άκόμη άν-
 δρες άρεκτά άνόητοι διά νά συλλαμβά-
 νωνται εις τά βίναυσα δίκτυα, τά όποϊκα
 τοίς στήνουν αύταις αι ματρώναις. Σύν
 τή προόδω του πολιτισμού είμαι βίβχιος
 ότι θα εύρουν και άλλα μέσα διά νά κά-
 μουν τά συνοικέσια. Μία των μεγαλει-
 τέρων μου διασκεδάσεων εις Μόσχην ήτο
 ν' άνησυχώ όλας αύτάς τάς θεϊάς, νά
 τάς θέτω εις κίνησιν, νά τάς έξοργίζω
 και νά τάς βλέπω νά θυμώνουν μεταξύ
 των. 'Η πεφιλημένη μου είχε θεϊαν θαυ-
 μασίου τύπου, κάποιαν Πρασκόβναν Δρα-
 γόναν. "Ετσι επάνω κάτω ώνομάζετο.
 'Η άγαθή αύτή γυνή είχε άπίστευτον έ-
 πιτηδειότητα και πονηρίαν. Μοι επήλθεν,
 ότε τήν παρετήρουν, ή ιδέα νά γράψω
 μίαν κωμωδίαν, ήν νά επιγράψω: 'Η Θεΐα
 ή 'Η τέχνη του υπανδρεύειν μίαν άνε-
 ψιάν. Φαντάζομαι, φίλτατά μοι Γεώργιε,
 ένα πτωχόν άπειρον νέον, όταν τω στή-
 σουν αύτάς τάς έντέχνους μηχανορραφί-
 ας. Πώς θα συλληφθή! Πώς θα νυμφευθή
 εύκολα εύκολα τήν άπρικοιν ώραϊαν νέαν!»

'Απόσπασμα έπιστολής τής Πρασκόβνης
 'Ιβανόβνης πρós τινα φίλην της.

«Λοιπόν! καρδοϋλά μου, δέν έχασα

τόν καιρόν μου εις τήν μικράν έκδρομήν
 μου. Χάριτι θεΐα. ή υπόθεσις έτελείωσεν,
 ό γάμος τής Πκυλίνας έξησφαλίσθη. "Α!
 οι καιροί είναι άθλιοι, και ό θερισμός κα-
 κός' αι έν ώρη γάμου νέαι έπλημμύρισαν
 πανταχόθεν και πρέπει μέ τό φανάρι νά
 ζητή κανείς τόν γαμβρόν. 'Ο μέν επτώ-
 χευσεν, ό δέ έγεινεν άγριοφιλόσοφος, ό
 άλλος θέλει μόνον πλουσίαν νά νυμφευθή.
 Διέπραξα μέγα λάθος μέ τόν κόμητα,
 περι οϋ σοι έκκαμ λόγον, και εις τόν ό-
 ποϊον μόνος ό τίτλος απέμεινεν. 'Εν τού-
 τοις έπρεπε νά φροντίσω διά τό μέλλον
 αύτής τής άνεψιάς. Είχεν ήδη τρεις χει-
 μώνας, κατά τούς όποιους υπήγεινεν εις
 τούς χορούς τής Μόσχας, και ό τέταρ-
 τος θα ήτο επικίνδυνος δοκιμασία, αύτή
 δέ ουτε μ' έβοήθει καν εις τά σχέδιά μου
 και ό πκτήρ της ώτχύτως έφρίνετο άδιά-
 φορος. Προτού μάλιστα προσβληθή υπό
 παραλυσίας, είχαν άπελπισθή άπ' αύτόν.
 Μόνον τήν Λέσχην του και τό οϋϊστ έσυλ-
 λογίζετο. Νά πώς είναι οι άνδρες. Σταυ-
 ρώνουν τάς χειρας και θέλουν νά υπαν-
 δρευθοϋν αι κόραι των.

Κατά τήν κρίσιμον ταύτην στιγμήν,
 μανθάνω έξαφνα ότι ό πτωχός όρφανός
 μας 'Αντώνιος έλαβε πλουσίαν κληρονο-
 μίαν. Τότε κραυγή άποδοκιμασίας έγεί-
 ρονται έναντίον μου... 'Εγώ άπέριψα τήν
 πρότασιν του, έγώ τόν έξεδίωξα. "Υψιστε
 Θεέ, τί είμποροϋτα νά κάμω; 'Από τό έν
 μέρος ήτο ό κόμης, από τό άλλο αύτός
 ό δυστυχής έρωτευμένος στεναζών και ό-
 δυρόμενος. 'Η Πκυλίνα έφοβείτο μήπως
 ό έρωσ του λυπημένου αύτου λατρευτού
 τήν εκθέση. Του έκρηξ τόν βήχη γρήγορα
 γρήγορα. "Αλλά τό λάθος τό όποϊον διέ-
 πραξα όλως άθωότατα, τό επνώρθωσα
 καλά και τώρα ή συνειδησίς μου είναι
 άνεπαυμένη. "Εμυθα ότι εύρίσκετο εις τό
 κτήμά του και έτρεμα μήπως βχρυνθείς
 νυμφευθή κάμειαν χωρικήν. Δέν είχα νά
 χάσω καιρόν. 'Ενθυμήθην ότι είχα νά
 τακτοποιήσω εκεί μίαν υπόθεσιν και άνε-
 χώρησα μαζί μέ τήν Πκυλίαν. Χάριτι
 θεΐα, τά πάντα έγειναν κατά τούς πό-
 θους μου. 'Ο έπαρχος είναι συγγενής μου
 και κατώρθωσα νά συναντήσω εις τήν οί-
 κίαν του τόν φυγάδα 'Αντώνιον, από τής
 πρώτης δέ συνομιλίας μας ό άφελής νέος
 κπεροδόθη. Μόλις μέ άρήμε και έτρεξεν εις
 τήν κατοικίαν μου. Είχα λάβη τάς προ-
 φυλάξεις μου διά νά μή μέ συναντήση έ-
 κεί τήν στιγμήν εκείνην, άλλ'είχα στείλη
 τήν άνεψιάν μου εις τόν κήπον διά νά
 περιπτήση τάχα, και εκεί τόν έπερίμε-
 νεν. 'Η Πκυλίνα τότεν καλά έφέρθη ώστε
 τόν έξετρέλλανεν. "Επειτα, ότε τω άν-
 ήγγειλα ότι θ' άνεχωροϋμεν εις Μόσχην,
 έρρίφη εις τούς πόδας μου και τότε, σοι
 τό έξομολογούμι, έκλαυσ έντελέστατα.
 'Ο γάμος άπεφασίσθη και μετέβημεν νά
 τόν τελέσωμεν όσον τό δυνατόν ταχύτε-
 ρον εις τό κτήμα του 'Αντωνίου. 'Εκεί ό
 εύδχίμων σύζυγος μέ καθικέτευσε νά σχί-
 σω τήν πράξιν διά τής όποιας καθίσταν
 κληρονόμον μου τήν Πκυλίαν. 'Η πρά-
 ξις αύτή δέν υπήρχεν' ήτο δόλος τόν ό-

ποϊον μετεχειρίσθην διά τόν 'Αντώνιον,
 διά νά μή τυχόν φαντασθή, ότι ήθελα
 νά υπανδρεύσω τήν άνεψιάν μου χωρίς
 προΐκα. Τώρα άνεχώρησεν. 'Η Παυλίνα ή-
 θέλησε νά επιστρέψη εις Μόσχην και έ-
 κλαυσεν ότε μέ άπεχειρέτισεν. 'Ο Θεός
 βοηθός των! Σε άσπαζομαι».

[*Επεται τό τέλος].

** Β

ΤΟΜΟΙ

«'Εκλεκτών Μυθιστορημάτων των έτών Α', Β', Γ'
 και Δ' δεδεμένοι στερεώτατα και κομψότατα πω-
 λούνται έν τω Βιβλιοπωλείω ήμῶν. 'Επίσης φύλλα των
 «'Εκλεκτών Μυθιστορημάτων» του Α' Β' και Γ' Ε-
 τους πρós λεπτά 20 έκαστον, τοι δέ Δ' και Ε' πρós
 λεπτά 10.

**MAGAZINE ILLUSTRÉ
 DE LA FAMILLE**

Paraît a Paris le 5 et le 20 de chaque mois

PRIX DES ABONNEMENTS:

Six mois: fr. 9. — Un an: fr. 16.

(Συνδρομηται έγγράφονται παρ' ήμῶν).

La Saison

(Η ΕΠΟΧΗ)

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΥΟ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Πρώτη έκδοσις: 24 αριθμοί περιέχον-
 τες πλέον των 2000 σχεδίων διά πάντα τά άν-
 τικείμενα του κάλλωπισμού των Κυριών, δι' ά-
 σπρόρρουχα, ένδύματα κορασιών, παιδών, ασπρόρ-
 ρουχα, ένδύματα άνδρῶν και νεανίσκων, όθό-
 νας κλίνης, τραπέζης, κάλλωπισμού κτλ. Πάντα
 τά είδη έργασίας των Κυριών.

12 πίνακες περιέχοντες, πλην πολλών ύπο-
 δειγμάτων κεντήματος, αρχικά στοιχεία, μονο-
 γράμματα κτλ. τουλάχιστον 200 σχήματα φυ-
 σικού μεγέθους και πλέον των 400 σχεδίων κεν-
 τήματος, soutache κττ.

Τιμή συνδρομής άπλής έκδόσεως:

Διά τάς 'Αθήνας: έξάμηνος δρ. 5. 'Ετησία δρ. 10
 Διά τάς έπαρχίας » » 6. » » 12

*'Εκδοσις πολυτελής: περιέχουσα
 πάντα τ' άνωτέρω πρós τούτοις δέ 36 εικόνας
 συρμών χρωματισμένας κατ' έτος.

Τιμή συνδρομής πολυτελοϋς έκδόσεως

Διά τάς 'Αθήνας: έξάμηνος δρ. 10. 'Ετησία δρ. 20
 Διά τάς έπαρχίας » » 12. » » 24

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΓΕΤΟΙ

έγγράφονται έν τω Βιβλιοπωλείω ήμῶν.

ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

'Εν τω γραφείω ήμῶν υπάρχει χειρόγραφος
 κατάλογος Μυθιστορημάτων, δεδεμένων των πλεί-
 στων, του Δουμά, Μονταπέν, Ρισβούργ, Βελώ
 Τεράιλ, κτλ. Τά μυθιστορήματα ταύτα άποτε-
 λούσιν άληθή Μυθιστορηματικήν Βιβλιοθήκην, πω-
 λούνται δέ είτε όλα όμοϋ ή και χωριστά. Με-
 ταξύ των μυθιστορημάτων τούτων υπάρχουν όλό-
 κληρος ή σειρά των «Δραμάτων των Παρισίων»,
 συμπεριλαμβανομένης και τής «'Ωραίας 'Ανοκώ-
 μου», και πλείστα άλλα σπάνια και δυσεύρετα
 μυθιστορήματα.